

Nedenstående er klippet fra Katolsk Orientering 10-mar-2011, side 14

Ingen præster eller også gifte præster?

Jean-Pierre Duclos, 3600 Frederikssund

Vi mangler præster herhjemme, og perspektivet for at præstevie gifte mænd ligger langt ud i fremtiden, og det kan få en til at sukke: Bare vi var så heldige at bo langt væk fra Rom, f.eks. Mexico! Hvorfor netop Mexico?

Jeg har lige i Politiken (6.2.) læst en længere nekrolog om den mexicanske biskop Samuel Ruiz Garcia, som blev verdenskendt for sin kamp til fordel for urbefolkningen. Som ung nyudnævnt biskop lod han sig inspirere af koncilets ønske om, at troen skulle forkyndes på en måde, som afspejlede ens egen kultur. Han sørgede for, at indianerne i Chiapas hørte evangeliet på deres oprindelige sprog, og han uddannede mere end 20.000 indianske kateketer, mange af dem gifte diakoner, som blev rygrad både for kirke og samfund i Chiapas. Og eftersom menighederne ikke kunne leve uden at fejre Eukaristien, gik han videre og viede mere end 300 af dem til præster, et initiativ som Rom satte en stopper for, men først to år efter at han modvilligt var gået på pension som 75-årig.

Det var nemmere i Mexico, som ligger langt væk fra Rom, og tyskerne er ikke så heldige, tænkte jeg, da jeg lidt senere i KO læste om de otte CDU politikere, som havde udtalt sig til fordel for præstevie af "pålidelige gifte mænd". Det katolske ungdomsforbund BDKJ bad den tyske bispekonference om at sætte emnet på sin dagsorden, men biskopperne ønskede ikke engang at drøfte det. Måske var de bange for, at nogen i Vatikanet skulle høre, hvad de talte om.

Muligheden for at præstevie gifte mænd er et af de forslag, 143 teologiske universitetsprofessorer fra det tyske sprogområde nævner i deres fælles memorandum "Kirke 2011: Et nødvendigt opbrud". Vil de møde mere lydhørhed hos deres biskopper? Jeg er bange for, at dørene er låst og nøglerne sendt over Alperne, men hvem ved? Vi tror på Helligånden i Kirken.